

TBMM 75. YIL
ÇOCUK OYUNU YARIŞMASI
BİRİNCİLİK ÖDÜLÜ

**KELOĞLAN
OYUNCAKLAR
ÜLKESİNDE**

**MÜZİKLİ ÇOCUK
OYUNU**

(İKİ BÖLÜM)

Asuman FIRTINA-Perran ERSAN

**TBMM 75. YIL
ÇOCUK OYUNU YARIŞMASI**

BİRİNCİLİK ÖDÜLÜ

**KELOĞLAN
OYUNCAKLAR
ÜLKESİNDE
MÜZİKLİ ÇOCUK OYUNU
(İKİ BÖLÜM)**

Türkiye Büyük Millet Meclisi

Kültür, Sanat ve Yayın

Kurulu'nun

Türk Çocuklarına

armağanıdır

ISBN : 975 - 7479 - 50 - 0

SUNUŞ

Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlık Divanı bünyesinde kurulan TBMM Kültür Sanat ve Yayın Kurulu 1989 yılından beri bilimsel ve kültürel alanda çeşitli yarışmalar açmıştır. Çocuk oyunu yarışmalarında dereceye giren eserler kurulumuzca basılmış ayrıca bu oyunlar Devlet Tiyatroları ve Özel Tiyatrolarda sahnelenmiştir.

Kültür ve Sanat alanında çalışan yazar ve edebiyatçılarımızı yeni çabalara yönlendirmek amacıyla açılan bu yarışmalarda Anayasanın dayandığı temel görüşler ve ilkelere, cumhuriyetin niteliklerini benimsetici ve bu görüş ve düşüncelere uygun düşünce biçimine, Türk toplumunun çağdaş uygarlık düzeyine erişmesini amaçlayan Atatürk ilkele-ri ve bu ilkelerin getirdiği dünya görüşüne yaraşır düzeyde eserler elde edilmesi temel görüş olarak benimsenmiştir.

Kurulumuz, Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin 75. Açılış Yıldönümü dolayısıyla 1995 yılında ulusal düzeyde, Türk yazarları arasında Çocuk Oyunu yarışması düzenlemiştir. Bu yarışmada asıl amaç ulusal birlik ve bütünlük düşüncesini, Atatürk'ün "Yurtta Barış, Dünyada Barış" ve "Egemenlik Kayıtsız Şartsız Milletindir" özdeyişlerini günlük yaşama uzantılarıyla çocuk dünyasında yorumlayan ve anlaşılır kılan çocuk oyunları kazandırmak olmuştur.

Oyunların herhangi bir eserden uyarlanmamış olması, daha önce herhangi bir yarışmada ödül almamış ve sahnelenmemiş olması da temel koşullar arasında yer almıştır. Söz konusu yarışmamıza 12 eser katılmış ve eserler, öyküsü, olaylar dizisi, kahramanları ve aralarındaki çatışmanın denkliliği, dramatik yapısı, oyunun bütünü içerisindeki fantezileri ve düşsel zenginlikleri, oyunun dili, düşünce yapısı ve düşünce-nin aktarılması ön planda tutularak değerlendirilmiştir.

Kurulumuz Genel Koordinatörü ve Konya Milletvekili Ali Günay-dın'ın Başkanlığında TBMM'yi temsilen Devlet Tiyatroları Sanatçısı Tansu Aytar, Devlet Tiyatroları Temsilcisi Haluk Yüce, Ankara Üniver-sitesi Temsilcisi Prof. Dr. Sevinç Sokullu ve Yrd. Doç. Dr. N. Selda Ön-dül, TRT Ankara Radyosu Temsilcisi Selma Fındıklı, TV ve Tiyatro Ya-zarları Derneği Temsilcisi Dinçer Sümer ile TİYAP Temsilcisi Reha Bil-

gen'in seçici kurul üyeliği yaptığı bu yarışmada ASPER rumuzlu Asuman Fırtına ve Perran Ersan'ın müşterek eseri "Keloğlan Oyuncaklar Ülkesinde" isimli iki bölümlü müzikli çocuk oyunu birincilik ödülüne layık görülmüştür. HAYAL rumuzlu Beliz Güçbilmez'in eseri "Mutlu Ayılar" isimli 2 perdelik çocuk oyunu ikinciliğe değer bulunmuş ve seçici kurul üçüncülük ödülünü kullanmamıştır. EYLÜL rumuzlu Pervin Ünalp'ın, MASAL rumuzlu Cezmi Koca'nın ve ÖYKÜM rumuzlu Ülkü Ayvaz'ın eserleri ise mansiyonla değerlendirilmiştir.

Birincilik ve ikincilik ödülüne değer görülen eserlerin yazarlarına, seçici kurul üyeleri arasında oluşturulan bir alt komisyonca önerilen dramaturgi çalışmaları yaptırılmış ve sonuçta seçici kurul bu iki eserin TBMM Basımevi'nde Kurul olanakları ile bastırılmasına, Devlet Tiyatroları Genel Müdürlüğü sahnelerinde sahnelenmesine ve konu ile ilgili olarak eğitim ve öğretim veren üniversiteler ile diğer kurum ve kuruluşlara tavsiyede bulunulmasına da ayrıca karar vermiştir.

Kurulumuz yarışmaya katılan tüm oyun yazarlarına seçici kurul üyelerine ve eserin ortaya çıkmasında her aşamada hizmeti dokunan tüm görevlilere en iyi dileklerimizi ve sevgilerimizi sunmayı zevkli bir görev bilir.

**TBMM Kültür, Sanat ve Yayın Kurulu
Başkanlığı**

YAZARIN ÖZGEÇMİŞİ

ASUMAN FIRTINA

1960 Ankara doğumlu, Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi Tiyatro Bölümü mezunu. TV için "Nağme" adlı üç bölümlük dizi film senaryosu, "Annemi İstiyorum" adlı kısa film senaryosu ve çeşitli öykü çalışmaları olan Asuman Fırtına evli ve bir çocuk annesidir.

PERRAN ERSAN

Eserin hazırlanmasında katkıları olan Perran Ersan 1959 Ankara doğumlu, Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi Tiyatro Bölümü mezunu olup, evli ve iki çocuk annesidir.

KELOĞLAN OYUNCAKLAR ÜLKESİNDE

MÜZİKLİ ÇOCUK OYUNU

(İKİ BÖLÜM)

KİŞİLER :

- * KELOĞLAN
- * KELOĞLAN'IN ANNESİ
- * KURŞUN ASKER
- * KIRMIZI ARABA
- * MAVİ ARABA
- * BALERİN
- * GÜZEL BEBEK
- * LAHANA BEBEK
- * AYI
- * FARE
- * KEDİ
- * ROBOT RAP
- * TAVŞAN
- * DENİZCİ SAAT

I. PERDE

Oyuncaklar Ülkesi. Sahne gerisinde renkli vagonlu bir tren. Ağaç ve çiçek dekorları v.s. Oyuncular uygun oyuncak kostümleri içinde hareketsiz. Günlük yaşamdan bir kesit dondurulmuş.

KELOĞLAN : (Sırtında saziyla seyircilerin arasından koşarak gelir. Nefes nefese) Çocuklar, başım dertte! Anamdan kaçıyorum. Beni bir yakalarsa vay halime!

K. ANNESİ : (Önce sesi gelir, sonra parterin yan kısmında görünür.) Keloğlaan..... Keloğlan gel buraya!..

KELOĞLAN : Eyvah! Geliyor! Çocuklar yardım edin. Çabuk saklayın beni n'olur! Sorarsa başka tarafa gönderin. Aman çocuklar, Keloğlan size emanet! (Seyircilerin arasına saklanır.)

K. ANNESİ : (Elinde boş bir tencere) Keloğlaan... Nerede bu oğlan? Daha şimdi buraya koşuyordu. Aa.. Ne çok çocuk var burada! Hepsi de akıllı uslu oturuyorlar. Ya benim kel oğlum, tembel oğlum?. Bir işin ucundan tutmaz. İş dedim mi kaçır, aş dedim mi yutar. Aah ah.! Kırk yılda bir komşuları çağırdım, rezil etti beni bu oğlan. Şu tencereyi görüyor musunuz? Kapağı zor kapanıyordu, ağzına kadar doluydu. Konu komşumuz pek çok. Bir tencere yetmez ya, neyse dedim, bereketi içinde olsun. Sabah-tan tuttum ak tavuğu, helalleştirdim, kestim, temizledim, pişirdim. Suyuna da bir güzel pilav yaptım. Bir tas yoğurdu da çarptım, buyur ettim konu komşuyu. Aman tencereyi bir açtım ki ne göreyim? Ne tavuk var tencerede, ne de bir tek pirinç tanesi! Bir uçamaz kuştur tavuk, hele bu pişmiş, hiç uçamaz. Ya pilav?. Kediye baktım karnı sırtında, peki bu tavukla pilav kimin karnında? Soracak oldum, Keloğlan diye seslenmemle paldır küldür kaçması bir oldu. Ah şimdi ben onu bulmaz mı-

yım, kel başına şap şap vurmaz mıyım. Hele onu bir eli-
me geçireyim de görün siz... Sanki yer yarıldı da içine gir-
di. Keloğlan'ın ne tarafa gittiğini gördünüz mü çocuklar?.

SEYİRCİLER : Gördüm, şu tarafa

Şuraya gitti.....

.....

K. ANNESİ : Hah, şimdi görür o. (Parterin diğer tarafından çıkar)

KELOĞLAN : (Saklandığı yerden çıkar sahneye gelir) Oh be! Çok şü-
kür atlattım. Sağolun çocuklar. Sayenizde kurtuldum.
(Sazını alır, çalmaya başlar)

Var mı beni tanımayan

Benim adım Keloğlan

Bütün gün kırlarda koştum

Ceylanlarla yarış tuttum

Filleri bile korkuttum

Çok yoruldum çok acıktım

Bir ekmeğin kenarını

Bulsam diye eve koştum

Baktım mis gibi kokular

Tencere bir kenarda

Sanki Keloğlan'ı bekler

Açtım baktım kapağını

Gördüm pilavla tavuğu

Sanki tavuk iki budunu

Uzatmış tam bana doğru

Dedim yesem bir budunu

Sonra da ötekini

Ne çıkar ki sanki bundan

Kap ağzına kadar dolu

Bir kez ağzına değdi mi

Nasıl tutsun kel kendini
Haydi anam gelmeden
Biraz, az daha derken
Dibi göründü tencerenin
Anam baktı kap tamtakır
Garip anam canım anam
Aslında sever beni
Hele az vakit geçsin
Öfkesi iyice dinsin
Gider operim elini
Dilerim bağışlar beni
Kelin karnı doyunca
Gözü yolda olur
Böylesi seyirciye
Bin teşekkür az olur
Ne yapsam ne yapsam
Size bir masal anlatsam
Sonra vursam kel başımı
Bir güzelce uyusam
Ama ben uyurken
Siz sıkılır mısınız
Zaten masallarımı
Pek çoğunuz bilirsiniz
(Düşünür, birden aklına gelir)
Çocuklar ne dersiniz
Oyuncakları sever misiniz
Size gelmeden önce
Yaşadıkları yere
Yani onların ülkesine
Yolculuğa var mısınız

SEYİRCİ : ... Evet varız....

KELOĞLAN : Öyleyse el ele, haydi Oyuncaklar Ülkesi'ne! (Sahnenin sağından iner. Bir spot onu izler. Sahne önünde bir tur atar. Durur, başını kaşır.) Tamam, şu tepe işte! (Yürümeye devam eder, soldan sahneye çıkar.) Galiba geldik. Şşt... Gürültü etmeden, sessizce bir bakalım. Kabul ederlerse biraz konaklayalım. (Sahne aydınlanır. Lokomotifin tünel biçimi bir tren, renkli vagonlar, renk renk oyuncaklar, ayı, kedi, fare, güzel bebek, kurşun asker, müzik kutusu içinde dans eden balerin... Lokomotifin üzerinde bir ampul yanıp sönmekte...) Doğrusu ben sizden daha çok merak ediyorum. Şu kırık sazımdan başka hiç oynamadım olmadı ki!.. (Askere çarpar. Korkar, sıçrar.) Amanın bu da kim böyle, eti demirden?..

K. ASKER : Ben mi? Beni kim tanımaz, kurşun askerim ben.

KELOĞLAN : Savaş mı çıktı?

ASKER : Ne savaşı? Savaş filan yok.

KELOĞLAN : Haa anladım, bu ülkeyi sen koruyorsun.

ASKER : Kimden koruyacağım ki?

KELOĞLAN : Düşmandan, tehlikelerden...

ASKER : Burada yalnızca barış, dostluk ve oyun var.

KELOĞLAN : (Alaycı) Sen de oyuncaksın, öyle mi?

ASKER : Elbette. Burada herkes oyuncaktır.

KELOĞLAN : Bu kadar büyük oyuncak olur mu hiç?

ASKER : Oyuncaklar Ülkesi'nde böyledir. Hem oyuncak rolüne uysun diye el kadar küçülemeyiz ya! Sen kimsin peki?

KELOĞLAN : (Soruya şaşırır) Kim olacağım, tabii ki Keloğlan'ım.

ASKER : Peki nasıl geldin? Buraya kimse habersiz gelmez.

KELOĞLAN : (Alaycı) Kusura bakma asker. Posta beygirinin ayağı kırıldı da...

ASKER : Buraya haber postayla gelmez ki! Müzik değişince anlarız ki yeni bir oyuncak katılıyor aramıza. Bak şu müzik kutusunu görüyor musun?

- KELOĞLAN** : (Donar kalır, vurulmuş gibi) Amanın bu nasıl kız böyle!
Peri Padişahının kızı mı bu?
- ASKER** : Sen de amma tuhafsın Keloğlan! Ne padişah! Padişah
filan yok burada.
- KELOĞLAN** : Sizi kimse yönetmez mi? Ne yapmayacağınızı söyle-
mez mi?
- ASKER** : Yoo, herkes bildiğini yapar.
- KELOĞLAN** : Demek başı bozuk bir ülke burası!
- ASKER** : Hayır. Düzenli bir ülke burası. Herkes ne yapacağını bi-
lir burada. Bizi kendi koyduğumuz kurallar yönetir. Her-
kes bu kuralları bilerek Oyuncaklar Ülkesi'ne gelir.
(Kırmızı Araba hızla gelir, Keloğlan'a teğet geçer)
- KELOĞLAN** : (Sıçrar. Hayretle arabaya bakar) Atlar çekmiyor, filler it-
miyor. Nasıl gidiyor bu?
- K. ARABA** : (Geri döner, Keloğlan'ın önünde durur) Pille! Dört pille
giderim ben.
- KELOĞLAN** : Hani neredeymiş filler? Görünmez filler mi itiyor seni?
- K. ARABA** : Hayır fil değil, pill! (Karnındaki ceplerden pillerini göste-
rir) Bak, bunlar işte! Beni hareket ettiren güç bunun için-
de.
- KELOĞLAN** : Vay be! Pil ha! Sihirli mi bunlar? İttir pilim ittir deyince
mi itiyor?
- K. ARABA** : Onların beni ittiği filan yok. Yürümek için onlardan güç
alırım o kadar. Sen yemeden içmeden yaşabilir misin?
İşte öyle.
- KELOĞLAN** : Allah Allah!.. (Duran mavi arabayı gösterir) Peki bu ne-
den gitmiyor? Pilini yememiş mi? (Oyuncaklar gülerler)
Pilli değil o zaman...
- K. ARABA** : Hayır o da pilli.
- KELOĞLAN** : (Gider arabanın etrafında dolaşır. İter çeker. Araba kı-
mıldamaz. Ama bu gitmiyor.
- ASKER** : (Kumandayı uzatır) Şunu al bakalım.

KELOĞLAN : Ne bu?

K. ARABA : Düğmesine bas görürsün.

KELOĞLAN : (Kumandanın düğmesine basar. Araba geriye, Keloğlan'a doğru hareket eder. Keloğlan kaçır.) Amanın bunun içine cinler girmiş. (Kumandayı panikle kurcalar. Araba çeşitli yönlerle hareket eder. Keloğlan arabanın hareketlerine göre panik içinde kaçmaya çalışır.) N'oluyor yahu, delirdi mi bu? (Oyuncaklar kahkahalarla gülerler.)

L. BEBEK : (Kumandayı Keloğlan'dan alır) Niçin delirsin? Bunu akıllıca kullanırsan o da akıllıca hareket eder. Bak şimdi, şuna basarsan ileri, şuna basarsan geri gider. (Araba bebeğin söylediği yönlerle hareket eder.) Bunlar da sağ sol düğmesi bak. (Araba sağa sola gider)

KELOĞLAN : Valla, bana kalırsa bunun yine de akli başında değil. Kutu kimde akli onda!

MAVİ ARABA : Saçmalama! Benim aklım değil, yalnızca pillerim o kutuda. Öf ne kutusu! Bir kere onun adı kumanda.

KELOĞLAN : (Kumandayı alır, araba sağa sola hareket eder) Hah hah ha.. Çok eğlenceli.

MAVİ ARABA : Tabii, ne sandın! Çocuklar bana bayılır.

KELOĞLAN : Haklılar valla! Zaten oynamayı en iyi çocuklar bilir. (Lahana Bebek'e) Bakıyorum, sen de anacığının tenceresini boşaltmışsın.

L. BEBEK : Oyuncaklar yemek yemez ki! Ben Lahana Bebeğim.

KELOĞLAN : Aman ne hoş! Bir göbekli hanım var, kat kat çeyizi var. Sen o musun?

L. BEBEK : Anlamadım.

KELOĞLAN : Çocuklar anlar şimdi. (Seyircilere) Çocuklar hadi bilin bakalım, beni utandırmayın. Bir göbekli hanım var, kat kat çeyizi var. Bu ne?

SEYİRCİLER :

KELOĞLAN : Duymadım?

SEYİRCİLER :

KELOĞLAN : Lahana değil mi? Evet Lahana Bebek, sen busun işte! Sevdin mi?

L. BEBEK : Doğrusu, kimse bana böyle bir şiir söylememişti. Çok hoşuma gitti.

KELOĞLAN : Bu şiir değil bilmece. Bende daha çokook... (Sessizce onları dinleyen Denizci'ye yaklaşıp. Denizci elleriyle dümenini tutan, kadranı dümen şeklinde bir saattir)

DENİZCİ SAAT : Hoşgeldin Keloğlan!

KELOĞLAN : Hoşbulduk denizci. Hem de çok hoş! Ne o, gemin battı da yalnız dümenini mi kurtardın?

DENİZCİ SAAT : Bir bilmece de ben sana sorayım.

KELOĞLAN : Bilmece soran oyuncak ha?

DENİZCİ SAAT : Şimdi tamir için buradayım. Eskiden küçük bir sahibim vardı. Ondan öğrenmiştim.

KELOĞLAN : Neymiş peki?

DENİZCİ SAAT : Çın çınlı hamam, kubbesi tamam
Bir gelin aldım, babası imam.

KELOĞLAN : Minare!

DENİZCİ SAAT : Olmadı..

KELOĞLAN : Çan kulesi.. Cami kubbesi.. Hamam çeşmesi (Kulağını seyircilere uzatır)

DENİZCİ SAAT : Kopya yok. O zaman çocuklara açıkça sorarız.

KELOĞLAN : Neydi?

DENİZCİ SAAT : Çınçınlı hamam, kubbesi tamam, bir gelin aldım, babası imam.

SEYİRCİ :

DENİZCİ SAAT : Evet saat! Ben aynı zamanda saatim, zamanı göstermek için asıl işim.

KELOĞLAN : Sen de mi pillisin?

DENİZCİ SAAT : Evet, bak! (Vapur düdüğü sesi) Hangi saatte uyanmak istersen beni ayarlarısın, o saat geminin düdüğüyle gözlerini açarsın. (Düdük Sesi)

KELOĞLAN : Anladım. Sen de pillisin. Burada herkes pilli demek.

L. BEBEK : Hayır ben pilli değilim. Asker, tüylü oyuncaklar, bazı bebekler pilli değil. Bizi çocukların sevgisi hareket ettirir.

KELOĞLAN : Pilliler pille, siz sevgiyle ha!

K. ARABA : Çocukların sevgisi bizim için de gerekli.

K. SESLER : Sevgisiz olur mu?

Evet evet, sevgi hepimize gerekli

.....

MAVİ ARABA: Bütün oyuncakların varoluş sebebidir sevgi. Sevmeseler almazlar bizi.

GÜZEL BEBEK: Burada en çok yapıp satılan oyuncakların başında ben gelirim. (Oyuncaklar arasında kıpırdanma, uğultu) Çünkü ben çok güzelim. Adım da bunun için Güzel Bebek.

KELOĞLAN : Gerçekten de güzelsin.

GÜZEL BEBEK: En güzel elbiseleri ben giyerim. Her zaman giysilerime uygun küpeler takarım. Bu ülkenin en şık, en güzel oyuncuğu benim.

AYI : Bu kadar süs bende olsa, ben de güzel olurum.

KEDİ : (Fareyle kolkola gelir) Aslında ben de süslenebilirim. Oyuncakçı bana da bir küpe yapsa yakışmaz mı yani?

KELOĞLAN : Sana fare daha çok yakışmış. Hah hah haa.. Hiç böylesini de görmemiştim. Kedi kadar fare, fareyle kedi kolkola!..

FARE : Şaşıracak ne var bunda? Biz çok iyi anlarız. (Yerden bir top alır, kediye atar, kedi sıçrar, tutar.)

HEPSİ : Ayı kadar kedi
Kedi kadar fare
Fare kadar araba

Hepimiz aynı boyda
Bu ülkede yanyana
Hep birlikte kolkola
Yaşarız biz dostlukla
Boy yok, ırk yok,
Cins yoktur burada
Tüylü tüysüz, pilli pilsiz
Sevgi, kardeşlik doludur içimiz
Rengarenktir ülkemiz
Eşitlik, dostluk, barıştır ilkemiz
İster kutuplarda,
İster ekvatorda
Yalnız bir tek evde bile
Küçük bir çocuk varsa
Sonsuza dek yaşarız
Oyunlar var oldukça
(Müzik değişir. Balerin koşarak müzik kutusunda yerini alır. Danseder.)

MAVİ ARABA: Müzik!.. Müziği duyuyor musunuz? Yeni bir oyuncak gelecek. Yaşasın?

KELOĞLAN : (Hayran hayran balerini seyreder) Sen Güzel Bebek'ten daha güzelsin biliyor musun?

BALERİN : Gerçekten mi? Teşekkür ederim.

KELOĞLAN : Ahh.. Seni alıp anacığıma götürsem, nasıl sevinir biliyor musun! "Aferin sana Keloğlum kırk yılda bir iyi iş yaptın" der. Bakarsın beni de affeder. Onu duyar gibiyim. (Annesini taklit etmeye çalışarak) Her şeyde var bir hayır, iyi ki yiyip kaçmışsın tavukla pilavı, yoksa nerden bulurdun bu peri kızını? (Kendi sesiyle) Çünkü Zühre'den de güzelsin sen!

BALERİN : Zühre kim?

KELOĞLAN : Ağanın kızı. İşim yok diye bana varmadıydı. Hiç böyle konuşmaz benle. Senin gibi dansetmeyi de bilmez. Köyün en güzeliyim diye kasılır da kasılır. Tıpkı Güzel Bebek gibi! Seni yanımda görse aah ah!..

BALERİN : Çok hoşsun Keloğlan.

KELOĞLAN : (Eliyle şapkasını düzeltir. Kendine çeki düzen verir.)
Yok canım, ben kelin tekiyim.

BALERİN : (Gülerek) Senin şu tatlı, saf halin yok mu, gerçekten çok hoş!.

KELOĞLAN : Sahi mi? Demek hoşuna gittim ha!
(Balerin güler. Beyaz bir tavşan trampet çalarak sahneye girer. Sahnede bir tur atar.)

ASKER : İşte yeni biri daha! Beyaz Tavşan aramızda.
(Oyuncaklar neşeyle el çırpırlar)

HEPSİ : Hoşgeldin Beyaz Tavşan
Oyuncaklar Ülkesi'ne
Hoşgeldin, hoşgeldin
Güzel ülkemize
Güneşi en sıcak
Gökyüzü en parlak
Bulutları renk renk
Bu ülke bizim
Ne susar ne acıkırız
Müzik ve oyun gıdamı
Aramıza hoşgeldin
Hoşgeldin tavşan
Tüylü tüysüz, pilli pilsiz
Birlikteyiz hepimiz
Sevgi, kardeşlik doludur içimiz
Rengarenktir ülkemiz
Eşitlik, dostluk, barıştır ilkemiz

Gel paylaş sevincimizi

Hoşgeldin beyaz tavşan

TAVŞAN : Ne güzel ne sıcak bir karşılama! Hoşbulduk! Teşekkürler hepinize.

KEDİ : Ne oyun getirdin bize?

TAVŞAN : Şeyy bilmem. (Trampet çalarak bir tur yürür) Ben yalnızca trampet çalarım. Geldim işte. Ne oyun varsa oynayalım diye.

AYI : Ne oynasak, ne oynasak...

KELOĞLAN : Oyuncaklar Ülkesi'nde de oyun sıkıntısı olursa...

(Saatin sesi duyulur. Kırmızı Araba kumandayı alır, Mavi Araba'yı yönlendirir. Mavi Araba lokomotifine girer. Lokomotifin üzerindeki ampul yanar.)

KELOĞLAN : Ne oluyor, yemek saati mi geldi?

ASKER : Şarkımızı dinlemedin mi Keloğlan? Burada kimse yemek yemez, su içmez. Bunlara ihtiyaç duymaz.

K. ARABA : Enerji lokomotifine giriş saati.

KELOĞLAN : El ejderi mi? Amanın bunun içinde, girenin elini koparan bir ejder mi var? Çıkarın şu arabayı, çabuk yardım edin! (Gülüşmeler)

DENİZCİ SAAT : Amma da safsın Keloğlan. El ejderi değil. E-ner-ji. Yani hareketi sağlayan güç.

KELOĞLAN : Elejderi, enejderi, neyse. Peki siz pilli değil miydiniz? Hani gücünüzü pillerden alıyordunuz. Bu ejderi lokomotif de neyin nesi şimdi?

K. ARABA : Evet Keloğlan, gücümüzü pillerden alırız, çünkü piller enerji doludur. Ama pillerin enerjisi de sonsuz değildir ki! Kullandıkça azalır. O zaman da pillerimiz bu lokomotifte enerji dolar. Bak şimdi, şu ışık sönünce enerji yüklemesi tamamlanmış demektir. İçerideki çıkar vee..

(Lokomotifin ışığı söner. Kırmızı Araba kumandaya basar. Mavi Araba çıkar.)

DENİZCİ SAAT : (Çalar.) Sonra da diğeri girer. Şimdi sıra tavşanda. Geldiğinden beri gösteri yapıyor. Gücü azaldı.

(Tavşan ağır ağır trampetini çalarak lokomotif girer. Işık yanar.)

KELOĞLAN : Nasıl iş anlamadım. Bu lokomotifin enerjisi olsa kendisi hareket ederdi. Geldiğinden beri bir arpa boyu kımılda-madı.

K. ARABA : O bu ülkedeki pilli oyuncakların yaşam kaynağı. Yalnızca şekli lokomotif gibidir. Çünkü burası Oyuncaklar Ülkesi.

KELOĞLAN : Vay be! Perinin sihirli değneği gibi bir şey var bunun içinde.

MAVİ ARABA: Hayır, yalnızca bir tür makina var.

KELOĞLAN : Ve yalnızca pilli oyuncaklar için öyle mi?

KEDİ : (Vagonlardan birinden çıkar, diğerine atlar. Keloğlan sıçrar.) Saklambaç için harikadır bu vagonlar.

AYI : Gördüm seni, sobe!

KEDİ : Tamam, ebe benim.. Saklanın bakalım. (Yüzünü lokomotif, ellerinin üzerine kapatır. Diğerleri saklanır.) Bir iki üç dört beş altı yedi sekiz dokuz on. Önüm arkam sağım solum saklanmayan ebe sobe. (Lokomotiften uzaklaşmamaya çalışarak aranır.) Kırmızı vagon boş, sarı da.. Aa gördüm, kuyruğunu gördüm, sobe! (Sobelemek için lokomotifte koşarken Lahana Bebek önce davranır)

L. BEBEK : Sobe sobe!..

(La barba. Oyuncaklar yerlerinden çıkar, koşarlar. Ebe sobenin doğruluğuyla ilgili karışık sözler.. Müzik duyulur. Balerin koşarak müzik kutusunda dansa başlar.)

KELOĞLAN : Yeni biri mi geliyor?

L. BEBEK : Öğrendin bak! Evet yeni biri geliyor.

KELOĞLAN : (Yine balerinin yanında) Hayatımda bu kadar güzel dans eden kimseyi görmedim... Ahh balerin kız..! Ben sana vuruldum galiba.

(Balerin de ilgilidir. Gülümser)

- KELOĞLAN** : Her defasında müzik bitene kadar durmadan dansediyorsun. Hiç yorulmaz mısın sen?
- BALERİN** : Benim işim bu. Hem zaten sürekli dans etmiyorum ki!
- KELOĞLAN** : Peki hiç durmadan sürekli dansetsen ne olur? Dayanamazsın değil mi?
- BALERİN** : Ben dayanırım. Çünkü dansetmeyi çok seviyorum. Ama pillerim dayanmaz. Çabucak biter.
- KELOĞLAN** : Biterse bitsin, sen hep danset. Enerji Lokomotifi var ya işte!
- BALERİN** : O zaman günde bir kaç kez lokomotife gitmem gerekir.
- KELOĞLAN** : E, iyi ya, git sen de! Ben seni götürürüm.
- BALERİN** : Çok tatlısın Keloğlan, ama olmaz ki! Bu haksızlık olur. Herkese sıra gelmesi için kimse günde bir kereden çok giremez enerji lokomotifine. Ben de sıramı beklemeliyim.
- KELOĞLAN** : Ne kadar da iyi kalplisin Balerin Kız! Şimdi seni daha çok sevdim. (Öylece durup balerini seyreder.)
- K. ARABA** : Gelen kim acaba? Şöyle hızlı bir oyuncak olsa da azıcık hareketlensek!
- KEDİ** : İnşallah çılgın bir sürücü olur da hız neymiş gösterir sana.
- (Gülüşmeler... Robot sahneye girer. Gülmeler birden kesilir. Robotun başında renkli lambaların yanıp söndüğü bir kask vardır. Gövdesine metal renkli bir kutu geçirilmiştir. Göğsünde dijital bir tablo, gövdesinde çeşitli kapaklar, renkli ışıklar... Omuzlarında otomatik füzeler, sol omzunda bir makineli tüfek aşıldır. Uzayıp giden metalik sesler çıkarak yürür. Oyuncaklar şaşkın, hayranlıkla onu izlerler)
- KELOĞLAN** : Amanın..! İn midir cin midir, bu ne böyle? Ben şöyle bir kenara çekilayım hele! (Ayrının arkasına geçer)
- GÜZEL BEBEK** : Hii..! Aman Tanrım, ne harikulade!..

TAVŞAN : Vay canına!

DENİZCİ SAAT : Gerçekten çok etkileyici!

ASKER : Çok iyi tasarlanmış bir oyuncak.

ROBOT RAPİ : Benim adım Rapi, Robot Rapi!

HEPSİ : Hoşgeldin Rapi..

GÜZEL BEBEK: (Kendinden emin, elini uzatır) Hoşgeldin Rapi, ben Güzel Bebek! (Robot bebeğin elini sıkar. Bebeğin canı yanar.) Ayy, acıdı. (Elini ovalar. Gülümsemeye çalışarak) Ne kadar da güçlüsün!..

ROBOT RAPİ: (Kolundan bir çiçek çıkarır, bebeğe verir.) Al bakalım Güzel Bebek, bu senin için.

GÜZEL BEBEK: Ah, ne güzel bir çiçek. Hiç böylesini görmemiştim. Şuna bakın kıpkırmızı! (Koklar. Hemen geri çeker.) Ayy, burnuma battı. Ne çiçeği bu?

ROBOT RAPİ: Hah hah haa, Rapi Çiçeği o. Metaldendir, boşuna koklama, kokmaz. Ama benim soyumdandır. Dayanıklıdır. Hiç bozulmaz. Sararıp solmaz.

K. ARABA : Hep böyle bir oyuncak yapılmalı derdim. Doğrusu düşündüğümde de güzel. Mükemmel! Hoşgeldin Rapi! (Ön tekerini uzatır.)

ROBOT RAPİ: (Sıkarak) Hoşbulduk!

K. ARABA : (Suratı asılır) Off, az kalsın lastiğim patlıyordu.

KEDİ : (Fısıldar) Duaların kabul oldu galiba.

HEPSİ : Hoşgeldin Rapi
Oyuncular Ülkesine
Güneşi en sıcak
Gökyüzü en parlak
Bulutları renk renk
Bu ülke bizim
Bütün oyuncakların
Ne susar ne acıkırız

Müzik ve oyun gıdamız

Aramıza hoşgeldin

Hoşgeldin Rapi

Sevgi kardeşlik...

ROBOT RAPİ: Kesin şu şarkıyı!... Hoşgeldin, hoşgeldin, anladık yerler! Öyle hep bir ağızdan bağırtı sevmem ben!. Bundan böyle bana sormadan şarkı yok! Hatta şarkı tümünden yasak! Diğer yasakları da sırası geldikçe öğreneceksiniz. (Oyuncaklar sus pus. Robot ışıklarını yakıp söndürerek egemen bir tavırla ağır ağır dolaşır. Birden saat çalar. Robot sıçrar. Gülüşmeler..)

ROBOT RAPİ: O ne? (Döner, saati görür. Öfkeyle) Bu ses senden mi çıkıyor?

DENİZCİ SAAT : (Düdük sesini keser. Çekingen) Şşşeyy, bben enerji lokomotifine giriş saatini haber veriyordum. Biz bütün pilliler sırayla..

ROBOT RAPİ: Kaç pilin var senin?

DENİZCİ SAAT : İki.

ROBOT RAPİ: Diğerleri?..

MAVİ ARABA: Benim dört.

K. ARABA : Benim de dört pilim var.

TAVŞAN : Benim üç.

BALERİN : Ben tek pille çalışırım.

ROBOT RAPİ: Evveet, ben sekiz pilliyim. Bundan böyle sıra mıra yok! Bu lokomotif artık bana çılaşacak. (Uğultu) Kesin! (Sessizlik) Unutun ne yaşadınız ne bildiyseñiz. Artık hepiniz için yeni bir düzen geldi. Sıra yok, saat yok! (Denizcinin saatini söker atar. Lokomotifin ampulünü söker. Lokomotive kendi saatini asar.) Artık zaman robotun!.. Sıra, düzen bitti! Bu ülkede ben varım. Yönetime el koydum!

K. SESLER : - Ne yönetimi durup dururken

- Bu ülkeye gelen düzene uyar

- Bizim kendi kurallarımız var
- Olur şey değil!
- Yöneticiye ihtiyaç yok ki!
- Yasaları herkes bilir
- Biz kendi kendimizi yönetiriz!

ROBOT RAPİ: (Havaya bir el ateş eder) Susun!

(Sessizlik.. Robot yanından geçtiği oyuncağa silahını doğrultarak yürür.) Benim kurallarıma uyacaksınız. Saat on ikide lokomotif girilebilir. Size bir saat izin vereceğim. Bunun dışındaki saatlerde lokomotif yaklaşmak yok! (Silahını indirir. Işıklar saçarak yürür. Göğsünde dizili duran füzeleri vagonlara atmaya başlar. Biri seker, yere düşer.)

TAVŞAN : (Yanındakine fısıldar) Iska!

ROBOT RAPİ: (Duyar, tavşana döner) Öyle mi?. Küstah seni! (trampetine bir füze atar)

TAVŞAN : (Panikle) Ah trampetim, neredeyse patlıyordu!

ROBOT RAPİ: Ne duruyorsunuz böyle pelte gibi! Şarkıyı, oyunu sevmem ama sessizlik de sıkar beni. Kımıldayın, davranın, bir şeyler yapın! Yapın ki ne yapmayacağınızı söyleyeyim size! (Oyuncaklar amaçsız, dolanırlar)

ROBOT RAPİ: Yöneticiniz olarak konuşuyorum. Bir kere kardeşlik, eşitlik masalı bitti. Nasıl hiç biriniz benimle aynı olamazsanız, siz de kendi aranızda eşit değilsiniz. Çocukların en sevdiği oyuncak robottur. Çünkü robot en güçlüdür. Her zaman gücünün dediği olur, kuralları da o koyar. Şimdi kendime aranızdan bir yardımcı seçeceğim. İçinizde Robot'tan sonra en sevilen oyuncak kimse o benim yardımcım olacak. Gösterin şimdi kendinizi. Haydi danset balerin! Haydi, izin verdim müziğe, danset!

(Müzik başlar. Balerin korkarak müzik kutusuna çıkar. Keloğlan yanına gider.)

KELOĞLAN : Korkma iyi yürekli balerin. O yokmuş gibi danset sen

ROBOT RAPİ: Sen de kimsin?

KELOĞLAN : Keloğlan'ım ben. Masallarda yaşarım. Misafirim bu ülkede.

ROBOT RAPİ: Ne işin var kızın yanında! Görmemi engelliyorsun, çekil!

KELOĞLAN : Çekilmezsem ne olacak ki?

ROBOT RAPİ: (Lazerini Keloğlan'a doğrultur) Çekileceksin.

BALERİN : Lütfen Keloğlan git! Vuracak seni.

KELOĞLAN : Bana bak Robot, bu yaptığın hiç doğru değil. Bu ülkenin kimse tarafından yönetilmeye ihtiyacı yok. Burada düzen zaten var. Herkes de kurallara saygılı...

ROBOT RAPİ: Sen karışma. Misafirsin demem, yok ederim. Burada en güçlü benim, kuralları da ben koyarım. Sen de, ya gidersin, ya da...

KELOĞLAN : Ya da beni vurur musun?

ROBOT RAPİ: Nasıl istersen. İster lazer, ister makinalı tüfek, ya da füze. Bak, seçme hakkı tanıyorum sana.

KEDİ : Çekil Keloğlan!

ASKER : Hadi bırak artık inadı!

KELOĞLAN : Ne yapacaksa yapsın bakalım.

(Robot lazerini doğrultur)

TAVŞAN : Keloğlan, inat etme!

FARE : Boşuna ölüp gideceksin.

BALERİN : Lütfen Keloğlan, git yanımdan. Hem sen misafirsin, karışman doğru olmaz.

KELOĞLAN : (Düşünür) Peki, haklısın. Karışmayacağım. (Çekilir)

ROBOT RAPİ: (Silahını indirir) Evet yarış başladı! Çok güzel dans ediyor. Herhalde en sevilen oyuncak Balerin...

GÜZEL BEBEK: (Elbise değiştirmiştir, abartılı bir tarzı vardır) Hep aynı kılık, aynı dans!... Çocuklar iki günde sıkılır ondan. Oysa benim çeşit çeşit elbisem var. Her kıyafetle ade-

ta başka bir bebek olurum. Her zaman yeniliklere açığım. Başka kimsede olmayan bir özellik bu. Ah bilse-
niz çocuklar ne çok sever beni. Hele kızlar bana bayılır.

K. ARABA : Yine de en çok satılan oyuncak benim.

MAVİ ARABA: Ben de..

K. ARABA : Evet, çocuklar arabaları çok sever. Çünkü gezmeyi severler. Arabayla dünyanın her yanına gidebileceklerini düşlerler. Kızlar da, oğlanlar da! Enerji, hareket, hız... Çocukların en sevdikleri şeyler bunlar. Zaten biz pilli olduğumuz için daha hızlı..

AYI : Böbürlenme bakalım! Pili pilsiz ne farkedebilir? Çocukların dünyasında bütün oyuncaklar hareket eder. Yeter ki çocuklar istesin.

MAVİ ARABA: Ne yani, çocuklar isterlerse düğmene basıp koşturabilirler mi seni?

AYI : Ama koştüğümü düşleyebilirler.

K. ARABA : Öyle mi sanıyorsun? Hiç bir çocuk koşan bir ayıdan hoşlanmaz.

AYI : Hiç bir çocuk da yatağında kendisiyle uyuyan bir arabadan hoşlanmaz.

K. ARABA : Ne ilgisi var şimdi?

AYI : Çocuklar beni yataklarına alırlar. Yumuşacık vücuduma sarılıp, benimle uyurlar. Onları ısıtırım. Yalnızlıklarını paylaşıyorum.

FARE : Evet, haklı. Çocuklar tüylü oyuncakları çok severler. Yatağına yumuşacık, tüylü bir oyuncak almamış çocuk var mıdır?

KEDİ : Biz çocukların gördükleri rüyaları bile paylaşıyoruz.

TAVŞAN : Bakın arkadaşlar, ben hem yumuşak ve tüylü, hem de pilli olduğum için hareketliyim. Bununla ne-kadar övünsem azdır. (Trampet çalarak yürür.) Çocuklar beni hem yürütürler, hem de yumuşak ve tüylü olduğum için isterlerse yataklarına alırlar.

- AYI** : Evet, seni yürütürler. Yürürken trampet çalmadan hoşlanırlar, ama seni en fazla bir kez yataklarına alırlar. Çünkü davulun ve sopaların çocuklara batar.
- K. ARABA** : Bırakın şimdi uykuyu. Enerji ve hızın yerini ne tutabilir ki! Benimle yarışa var mısınız ha, hadi!
- MAVİ ARABA:** Ben varım. Keloğlan, şu kumandamı alsana.
- KELOĞLAN** : Hadi bakalım! Şu sarı vagondan enerji lokomotifine kadar.
(Arabalar yürür, çarpışacak gibi olurlar)
- K. ARABA** : (Durur. Mavi Araba'ya) Yarış ileri doğru olacak. Öyle sağa sola değil.
- MAVİ ARABA:** Ne yapayım, kumanda Keloğlan'da.
- KELOĞLAN** : Bir de Lahana Bebek denesin bakalım. (Kumandayı Lahana Bebek'e verir.. Yarış başlar. Lokomotifte aynı anda varırlar.)
- ROBOT RAPİ:** (Kumandayı alır) Haydi bir daha!
(Arabalar fırlar. Mavi Araba geçer. Robot rastgele düğmelere basar. Mavi Araba sağa sola yalpalar. Hızla Kırmızı Araba'ya çarpar.)
- K. ARABA** : Ahh!
- MAVİ ARABA:** Ne oldu böyle? Off, başım..!
- ROBOT RAPİ:** Sen de çarpmasaydın.
- MAVİ ARABA:** Elimde mi sanki! Kumandam sendeydi.
- ROBOT RAPİ:** Al öyleyse! (Kumandayı yere atar) Kendini bile yürütemeyen bir oyuncaksın sen! Bence pillilerin yüz karasıdır.
- ASKER** : Çocuklar böyle seviyor onu. Nereye isterlerse oraya gidecek eğlendiriyor çocukları.
- ROBOT RAPİ:** Evet, hiç böyle düşünmemiştim. Yönetici yardımcısı olabilir...
(Mavi Araba sevinir.)
- GÜZEL BEBEK:** (Atılır) Ama Rapi, Sevgili Rapi, sen her bakımdan güçlü, mükemmel bir robotsun. Onu ne zaman sürmek istesen kumandasını alırsın, olur biter. Onu seçmenin sana ne yararı olabilir ki? Senin yanına benim kadar güzel bir bebek yaraşır.

- ROBOT RAPİ:** Peki senin güzelliğinin ne yararı olacak?
- GÜZEL BEBEK:** Güzellik ve güç birbirini tamamlar. Biliyorsun ben en güzel oyuncağım. Tek eksikğim güç, o da sende var.
- ROBOT RAPİ:** Anladım da sen yönetimde ne yapabilirsin?
- GÜZEL BEBEK:** En çok sevilen oyuncak yardımcım olacak dememiş miydin?
- ROBOT RAPİ:** Bu daha kesin olarak sonuçlanmadı.
- GÜZEL BEBEK:** O zaman şimdilik geçici olarak yardımcın olmama izin ver. Unutma, sadakat çok önemlidir. Burada senin ülkeyi yönetmen gerektiğine inanan tek oyuncak benim. (Kulağına fısıldayarak) Hem bütün oyuncakların zayıf taraflarını bilirim. Sana anlatırım. Böylece onları daha kolay yönetirsin.
- ROBOT RAPİ:** Pekala, seni kendime yardımcı tayin ediyorum.
- GÜZEL BEBEK:** (Reverans yapar) Teşekkürler Rapi, sana layık olacağım göreceksin.
- (Işık alınır. Oyuncaklar sahnenin sağında. Keloğlan yanlarına gider, onları dinler)
- K. ARABA :** Çocuklarla yatmak, uyumak, yumuşak olmak... Nereden çıktı bu saçmalıklar? Yönetici yardımcısı olmanız zaten olanaksızdı, bizim de önümüzü kapattınız.
- FARE :** Neden olanaksızmış? Pekala olabilirdik.
- K. ARABA :** Biraz gerçekçi olun. Boşuna laf yarışına girdiniz. Kabul edin, çocuklar gerçekten de bizi daha çok severler.
- KEDİ :** Çocuklar bizi sevmese, oyuncakçı yapar mıydı hiç?
- K. ARABA :** Bundan sonra hangi oyunacağı daha çok yapacağını bilmiyoruz.
- ASKER :** Belki de artık sadece robot yapar...
- L. BEBEK :** Bunu düşünmek bile istemiyorum.
- AYI :** Çocuklar buna izin vermez. Bizden vazgeçemez onlar.
- K. ARABA :** Off, of..! Aslında robot da pilli, biz de. Ona en iyi biz ayak uydurabilirdik.

- AYI** : İki pilli bütün ülkeyi mahvederdiniz.
- MAVİ ARABA:** Bugüne kadar pillilerden ne kötülük gördünüz ki böyle konuşuyorsunuz?
- KEDİ** : Peki siz tüylülerden ne kötülük gördünüz?
- ASKER** : Bırakın bunları, asıl Güzel Bebek'ten ne iyilik gördük? Kendinden başka kimseyi sevmeyen kibirli bir oyuncaktır o. Siz böyle itişip dururken yardımcılığı o kaptı.
- MAVİ ARABA:** Evet, herhalde bizim seçilmemiz Güzel Bebek'ten daha iyi olurdu.
- DENİZCİ SAAT** : Lütfen biriniz yardım edin, saatimi takayım.
- AYI** : Sırası mı şimdi? Zaten saatini kullanacak değilsin.
- DENİZCİ SAAT** : Şimdiye kadar hiç söze karışmadım ama, aslında ben eski fakat tecrübeli bir oyuncagım. Ülke sorunlarını daha iyi değerlendiririm.
- TAVŞAN** : (Alaycı) Aa..., evet sen yardımcı olmalıydın değil mi?
- DENİZCİ SAAT** : Neden olmasın?
- FARE** : Senin hiç şansın yoktu dostum! İlk darbeyi alan oyuncak sensin.
(Oyuncaklar itişirlerken donar kalırlar... Işık Keloğlan'ı sahne ortasına kadar izler.)
- KELOĞLAN** : (Seyircilere) Gördünüz mü, işler iyice karıştı. Durum kötü. Haydi, susayanlar su içsin, isteyen tuvalete gitsin. On da ara verelim, sonra devam edelim.

I. PERDENİN SONU

II. PERDE

(Sahne karanlık. Keloğlan sahnenin önünde. Lokal ışık Keloğlan'ı aydınlatır.)

KELOĞLAN : Gördünüz değil mi çocuklar, herşey nasıl da değişti. Robot'un renk renk ışıklarına bütün oyuncaklar bayıldı. Ama o ne yaptı? İyi, güzel, doğru ne varsa ona savaş açtı? Üstelik oyuncaklar bir arada mutlu, uyumlu yaşarken aralarına saçma bir üstünlük yarışı girdi. Karışmamak için kendimi zor tutuyorum çocuklar. Bakalım Oyuncaklar Ülkesi'nin hali ne olacak! Hep birlikte izleyelim görelim...

(Sahne aydınlanır. Robot bir aşağı, bir yukarı sıkıntıyla dolaşır. Güzel Bebek bir adım geride onu izler.)

ROBOT RAPI: Sıkıcı bir ülke!..

GÜZEL BEBEK: Sayın Robot Rapi, aslında bu ülkede eğlenceli çok şey var.

ROBOT RAPI: Bunların şarkılarından nefret ediyorum, sakın şarkı deme bana!

GÜZEL BEBEK: Hayır Sayın Rapi, şu Lahana Bebeği görüyor musunuz bütün elbiselerini üst üste giymiş...

ROBOT RAPI: (Keser) Bana ne şimdi onun elbisesinden, bu baha-neyle de güzelliğinden bahsetme yine. Sıkıldım!

GÜZEL BEBEK: Hayır efendim, ben diyecektim ki, kat kat elbiseleri ile sizin için güzel bir hedef olmaz mıydı acaba?

ROBOT RAPI: Ah haa..! Haklısın, bu hiç aklıma gelmemişti. (Kalkar. Füze atmaya başlar. Lahana Bebek acıyla sıçrar.) Hah hah haa.. Çok eğlenceli. (Lahana Bebek isabet alan yerlerini tutarak hoplayıp sıçrar. Danseder gibidir.) Bak sayemde dansetmeyi de öğrendin artık.. Aslında şu ayıcık da hiç fena değil. (Ayıya peşpeşe ateş eder. Ayı da eğilip bükülür.) Hah hah haa.. Bu iş çok hoşuma gitti (Kedi ayıya yardıma çalışır. O da isabet

alır. Korunmak için hep birlikte yere yatarlar. Robot kahkahalarla güler.) Aferin sana Güzel Bebek, fikirlerini beğenmeye başladım.

GÜZEL BEBEK: Size layık olmaya çalışıyorum efendim.

MAVİ ARABA: (Alçak sesle) En sevilen oyuncak sizsiniz ha! Gördünüz değil mi, yumuşak ve tüylü olmanız çok işe yaradı.

AYI : Hiç gülme. Bugün bize, yarın size!

KELOĞLAN : (Seyirciye yaklaşıp) Böyle kendi aralarında itişmeyi bıraksalar...

ROBOT RAPİ: Hey aptal!
(Bütün oyuncaklar donup bakarlardı)

ROBOT RAPİ: Hah haa.. Bu ülkede de ne çok aptal varmış. Ben aptal askeri çağırmıştım.

ASKER : Aptal asker diye biri yok burada. Yalnızca Asker var.

ROBOT RAPİ: Ne işe yararsın sen.

ASKER : Çocuklar benimle oynar. Budur işim.

ROBOT RAPİ: Ve aptal aptal dolaşırsın değil mi?
(Güzel Bebek Robot'un kulağına bir şeyler söyler.)

ROBOT RAPİ: Eveet..., iyi fikir! Şu kumandayı ver asker!
(Asker kumandayı verir. Robot düğmeye basar. Mavi Araba yerinden fırlar. Bir sağa bir sola gider, hızla askere yönelir, asker kaçır. Tavşana, Kırmızı Araba'ya ve diğer oyuncaklara yönelir, Oyuncaklar kaçırlar. Ortalık bir anda karışır. Kırmızı Araba önde, Mavi Araba arkada bir süre giderler. Robot çok eğlenmektedir. Arabayı aniden Güzel Bebek'e yöneltir, sonra durdurur. Kumandayı Güzel Bebek'e verir.)

ROBOT RAPİ: Canım sıkıldıkça bunu kullanırım artık. Aferin Güzel Bebek, iyi bir yardımcısın sen. (Duraksar, Güzel Bebek'e) Yaklaş biraz.

GÜZEL BEBEK: Buyrun efendim.

ROBOT RAPİ: Önce oyuncaklar dağılsın. Gidin buradan, kalabalıktan

bunaldım. (Oyuncaklar uzaklaşırken Robot Güzel Bebek'in kulağına eğilir.) Kendimi yorgun hissediyorum.

GÜZEL BEBEK: Aman efendim nasıl olur? Siz çok güçlüsünüz.

ROBOT RAPİ: Pilli olduğumu unuttun galiba. Çok enerji harcadım. Pillerim tamamen biterse, yeniden enerji dolma yeteneğini kaybeder. Sakın diğerlerine belli etme. Git onlara söyle, şu andan başlayarak zamanı bir saat durdurdum. Rahatsız edilmek istemiyorum. Git, sen de dinlen.

GÜZEL BEBEK: Başüstüne efendim

(Robot lokomotifine girer. Sahnenin sağından Güzel Bebek'in sesi duyulur.)

GÜZEL BEBEK: (Sesi giderek azalır) Herkes dinlesin. Robot Rapi'nin buyruğudur...

(Işık alınır. Sahnenin sol yanında Kırmızı Araba çok ağır, zorlukla enerji lokomotifine ilerler. Tek başına oturmuş düşünmekte olan Asker'e seslenir.)

KIRMIZI ARABA: Şşşt Asker! Lütfen beni enerji lokomotifine kadar biraz iter misin! Pillerim bitmek üzere.

(Asker arabayı iter.)

KIRMIZI ARABA: Çok heyecanlıyım. Robot Denizcinin saatini söktüğünden beri kimse girmedii lokomotifine. Herkes pilini idareli kullanmaya çalışıyor. Ama Rapi, Ah Rapi!.. Hem enerji almamızı engelliyor, hem de olur olmaz koşturuyor bizi.

ASKER : Peki ya görürse seni?

KIRMIZI ARABA: (Sahnenin sağını gösterir) Baksana herkesi toplamış. Kendisi de oradadır.

ASKER : Ya değilse! Ya lokomotifte pillerini dolduruyorsa.

KIRMIZI ARABA: (Duraksar) Olabilir mi dersin? Anlayamayız ki, lambayı da söktü... Ama onun sekiz pili var, daha enerjisi bitmemiştir.

ASKER : Haklısın. O çok güçlü, kolay kolay bitmez enerjisi.

KIRMIZI ARABA: Pilli olmadığın için çok şanslısın biliyor musun? Ohh, geldik. Çok teşekkür ederim Asker.

(Asker döner. Araba lokomotifine girer. İçeriden Robot'un sesi duyulur.)

ROBOT RAPİ: İzinsiz enerji lokomotifine girmek ha!

KIRMIZI ARABA: (Dışarı atılır) Özür dilerim bay şey, Sayın Robot, bilmiyordum.

ROBOT RAPİ: Neyi bilmiyordun?

KIRMIZI ARABA: Burada olduğunuzu efendim, bilmiyordum.

ROBOT RAPİ: Saati görmüyor musun? (Lokomotifin üzerindeki saati gösterir.) Saat onikiyi göstermeden kimse buraya girmeyecek! Ben nerede olursam olayım bu kural geçerlidir.

KIRMIZI ARABA: Ama saat hiç oniki olmuyor ki! Bu saat durmuş. Geldiğinizden beri bir dakika bile ilerlemedi.

ROBOT RAPİ: Seni sersem! O saat robot zamanına göre çalışır bana ayarlıdır. Ben istersem yavaş, istersem hızlı döner. İstemezsem de hiç dönmez.

KIRMIZI ARABA: Hata ettim, afedersiniz.

ROBOT RAPİ: Robot affetmez. Cezanı çekeceksin. Herkese örnek bir ceza vereceğim sana.

(Güzel Bebek gelir.)

ROBOT RAPİ: Duydun mu olanları?

GÜZEL BEBEK: Evet duydum efendim. En iyi cezayı da biliyorum. Pillerini çıkarın, tamamen hareketsiz kalsın.

ROBOT RAPİ: Doğru. Ben de öyle düşünmüştüm. Hadi ne duruyorsun, yardımcım değil misin? Çıkar şunun pillerini.

(Güzel Bebek arabanın pillerini çıkarır, yere koyar.)

ROBOT RAPİ: Bu herkese ders olsun. Kimse emirlerimden çıkmaya kalkışmasın. Sen de biraz danset balerin!

BALERİN : Ama pilim iyice azaldı. Dansetmem çok zor.

ROBOT RAPİ: Senin için bir çare düşünüyoruz. Şimdi danset, durma! Burada hoşuma giden tek şey senin dansın.

(Güzel Bebek kıskançlıkla arkasını döner. Kumandayı alır, Mavi Araba'yı balerin üzerine yöneltir. Keloğlan bir hamle yapar.)

ROBOT RAPI: Ne oluyor? (Mavi Araba tam çarpmak üzereyken kumandayı alır, arabayı durdurur. Keloğlan derin bir nefes alır.) Ne yapıyorsun sen?

GÜZEL BEBEK: Biraz hareket hoşunuza gider diye düşünmüştüm..

ROBOT RAPI: Yanlış düşünmüşsün. Düşünmeyi de yasaklıyorum. Herkese!.. (Güzel Bebek'e) Sen de sersemin birisin, defol! Artık yardımcıya filan ihtiyacım yok.

(Güzel Bebek şaşırır, duraksar. Gider, sırtı seyirciye dönük, oyuncaklarla Robot'un arasında sahne ortasında oturur. Başı ellerinin arasında bir süre düşünür. Kalkar, ağır ağır kulise yürür, Keloğlan onu uzaktan izler.)

ROBOT RAPI: Dansın hoşuma gidiyor.

(Balerin bitkindir, cevap vermez)

ROBOT RAPI: Dansın hoşuma gidiyor dedim. Duymadın mı?

(Balerin yavaşlar, durur.)

ROBOT RAPI: Durma!

BALERİN : Uğraşıyorum ama olmuyor. Pillerim tamamen bitti.

(Işık alınır. Sahnenin sağında oyuncaklar. Keloğlan da orada, ayakta dinler)

ASKER : Kırmızı Araba'nın başına gelenleri biliyor musunuz?

AYI : Rapi bize füze atıp, hepimiz yere serilince bizimle alay etmişti. Cezasını buldu işte!

MAVİ ARABA : Ama onu öldürdü. Siz hala yaşıyorsunuz.

TAVŞAN : Ne ölmesi canım, pilleri takılınca yürür yine.

MAVİ ARABA : Ama ne zaman? Bunu ancak robot bilir.

L. BEBEK : Canı ne zaman istese bizi hedef tahtası olarak kullanıyor.

TAVŞAN : Yine de sonra kalkıp hareket edebiliyorsunuz.

L. BEBEK : Ne hareketi! Oyun yok, şarkı yok. Kimsenin hiç birşeye hakkı yok.

- DENİZCI SAAT** : Yaşanacak ne kaldı bu ülkede? Düşünmek bile yasak!
- ASKER** : Bu böyle süremez. Bir şeyler yapmalıyız. Ben böyle yaşamaktansa ölmeyi tercih ederim.
- AYI** : Hayır, ben ölmek istemem.
- MAVİ ARABA** : Evet, sen pillilerin ölmesini istersin.
- KEDİ** : Evet, ayı haklı. Robotun atışlarıyla ölmedik diye üzü-lüyorsun sanki.
- MAVİ ARABA** : Kabul edin ki pillilerin durumu daha zor. Bakın Kırmızı Arabaya, artık aramızda bile değil.
- FARE** : Bunu biz mi istedik? Robot istediği için...
- KELOĞLAN** : (Söze girer) Artık dayanamayacağım!.. Ne hale geldi-ğinizin farkında mısınız siz? Böyle davranarak hepi-niz Robota yardım ediyorsunuz.
- FARE** : Ne yardımı?
- ASKER** : Biz ona yardım eder miyiz hiç?
- AYI** : Nasıl olur?
- KELOĞLAN** : Evet, sizi böldü. Birbirinize düşürüp gücünüzü iyice azalttı. Onunla uğraşacağınıza birbirinizle uğraşıyor-sunuz.
- L. BEBEK** : Silahlarını gördün. Onunla nasıl uğraşabiliriz ki?
- KEDİ** : Evet, o çok güçlü.
- KELOĞLAN** : Ve de çok kurnaz. En büyük güç birliktir. Birlik olma-lısınız.
- TAVŞAN** : Hepimiz birleşsek de onun kadar güçlü olamayız.
- ASKER** : Ne yapabiliriz, hep bunu düşünüyorum.
- KELOĞLAN** : Sorunu iyice anlarsak, çözümü de buluruz. En sevi-len oyuncak kimse, onu kendime yardımcı seçe-ğim dedi değil mi?
- HEPSİ** : Evet?..
- KELOĞLAN** : Onun asıl istediği, sizi bölerek daha kolay yönetmek-ti. O gelmeden aranızda hiç bir üstünlük tartışması

yoktu. Biz çocuklar için varız, onlar oldukça sonsuza dek yaşarız demiyor muydunuz? Şimdi robot hangi-mizi öldürür, hangimiz kalırız diye tartışıyorsunuz.

DENİZCİ SAAT : Gerçekçi olalım. Artık bizim için gelecek yok.

KELOĞLAN : Olmaz olur mu? Hala çocuklar var dünyada. Bakın!.. (Seyirciyi gösterir.) İşte gelecek orada!...

OYUNCAKLAR: (Hepsi partere bakar. Sevinç içinde.)

– Evet, çocuklar!...

– Oradalar..

– Hem de ne kadar çok!..

– Yaşasın! Çocuklar...

GÜZEL BEBEK : (Bütün süslerini çıkarmış, son derece sadedir.) Evet, Keloğlan haklı. Çocuklar için, gelecek için birleşmek zorundayız.

(Oyuncaklar şaşkın. Güzel Bebek'e bakarlar)

GÜZEL BEBEK : Artık robotun yardımcısı değilim, beni kovdu. Çok pişmanım, yeniden size katılmak istiyorum. Lütfen beni de aranıza alın.

TAVŞAN : Sana neden inanalım?

L. BEBEK : Bütün yaptıklarından sonra sana nasıl güveniriz?

FARE : Evet, neden inanalım ki!

GÜZEL BEBEK: Çünkü hatamı anladım bakın ne küpem var artık, ne de kolyem. Hem yardımcı seçilmeyi sizler de istememiş miydiniz? Hepimiz onun oyununa geldik. N'olur beni bağışlayın. Kendimi affettirmek için elimden geleni yapacağım.

KELOĞLAN : Ne diyorsunuz, onu affedecek misiniz?

FARE : Değişmiş baksanıza, güzellikten bile vazgeçmiş!

KEDİ : Galiba hatasını anlamış.

L. BEBEK : Öyle görünüyor, ben inanıyorum.

ASKER : Evet, Onu hiç böyle görmemiştim.

MAVİ ARABA : Ne kadar da aptalsınız! Bize yaptıklarını ne çabuk unuttunuz? Ona asla güvenmem.

- KARIŞIK SES.:** – Kafam karıştı.
– Evet ya bir planı varsa.
– Ya yalan söylüyorsa...
– Ya gerçekten doğruysa..
– Bence ona bir şans verelim
– İyi düşünmek gerek..
– Mavi Araba haklı olabilir..

DENİZCİ SAAT : Beni dinler misiniz biraz... Şimdi de onu aramıza alalım mı, almayalım mı diye yeniden bölünmeyelim. Oylama yapalım. Ona inananların sayısı çoksa bağışlarız, inanmayanlar çoğunlukta ise Güzel Bebek aramıza katılamaz.

MAVİ ARABA : Robot kovduğu için gelmiş, çağırınca da geri dönüp bize karşı onunla birleşmeyeceği nereden belli?

GÜZEL BEBEK: Kesinlikle dönmem! Benim yerim burası, sizin yanınız. Siz beni aranıza almasanız bile onun emrine girmeyeceğim, kararınızı ona göre verin.

DENİZCİ SAAT : Evet, Güzel Bebek'i aramıza kabul edenler bir adım öne çıksın. (Mavi Araba önce duraksar, hepsi öne çıkarlar.) Karar verilmiştir. Hoşgeldin Güzel Bebek!

L. BEBEK : Ayy, canım yeniden "Hoşgeldin Şarkısı" söylemek istiyor.

KELOĞLAN : Şşşş.. Sonra söylersiniz. Artık birliği sağladınız. Sıra robottan kurtulmakta.

ASKER : Keloğlan haklı. Önce özgürlüğümüze kavuşalım.

AYI : Sonra "Hoşgeldin Şarkısı"nı özgürlük için söyleriz.

MAVİ ARABA : Peki, nasıl olacak bu iş?

TAVŞAN : Evet, onu yenmek çok zor.

ASKER : Ben ülkemizi ondan kurtarmak için seve seve canımı veririm.

HEPSİ : – Ben de
– Ben de
– Ben de.....

- KELOĞLAN** : İyi de hepiniz canınızı verirsiniz, ülke tamamen robota kalır. Kurtuluş için bu iyi bir yol değil.
- ASKER** : Doğru, ama gerekirse ölümü de göze alabiliriz. Bir asker yok olsa ne çıkar? Bizden sonra gelecek oyuncular özgür yaşasınlar.
- MAVİ ARABA** : Evet, doğru. Ne gerekiyorsa yaparız. Yeter ki ülkemiz özgürlüğüne kavuşsun. Eski mutlu günler geri gelsin.
- KELOĞLAN** : Ondan kurtulmanın bir yolu olmalı...
- L. BEBEK** : Toplanıp hep birlikte üstüne atlasak..
- TAVŞAN** : Saçmalama! Görmedin mi, öyle güçlü ki! Hepimizi bir anda yere serer.
- DENİZCİ SAAT** : Onu yenmenin bir yolu olmalı.
- AYI** : Evet, bir yolu olmalı..
- KEDİ** : Ama ne?..
- FARE** : Aklıma hiç bir şey gelmiyor...
- GÜZEL BEBEK** : Ben bir yolunu biliyorum galiba.
- KARIŞIK SES.** : Nedir?
Söyle hadi!..
Söylesene nedir yolu?
- GÜZEL BEBEK** : Onun yaptığını yapmak!
- L. BEBEK** : Bizim hiç silahımız yok ki!
- GÜZEL BEBEK** : Silahtan söz etmiyorum. Pili arkadaşlarımızı nasıl koşturdu, biz de onu öyle yoralım. Hareket ettirelim. Sonuçta o da pilli bir oyuncak. Hareket ettikçe enerjisi azalıyor. Böylece pillerini bitiririz.
- MAVİ ARABA** : (Umutsuz) Off.. Ben de bir şey söyleyeceksin sanmıştım. Pili bitince, gider enerji merkezini kullanır.
- GÜZEL BEBEK** : Anlamıyorsunuz, o sizin gibi değil! Pilleri tamamen biterse yeniden dolma yeteneğini kaybediyor.
- ASKER** : Bunu nereden biliyorsun.

GÜZEL BEBEK : Kendisi söyledi. Bugün lokomotif'e girmeden pilleri bitecek diye çok korktu. Aslında görüldüğü kadar güçlü değil. Çok şey yapıyor ama, ne kadar çok şey yaparsa pilleri de o kadar çabuk bitiyor.

ASKER : Öyleyse onu öyle bir yoralım ki, pilleri tümüyle bitsin.

KELOĞLAN : Ve enerji lokomotifinden uzakta olsun.

MAVİ ARABA : Peki nasıl yoracağız onu? Hepimiz ondan daha yorgunuz. O geldiğinden beri bir kez bile enerji lokomotifine girmedik. Üstelik zorla yarıştırdı, koşturdu bizi.

FARE : Biz yorgun değiliz, çünkü pilsiziz.

KEDİ : Evet, ne gerekiyorsa yaparız.

TAVŞAN : Biz de gücümüzün sonuna kadar uğraşırız.

AYI : Önce bir plan yapalım.

GÜZEL BEBEK : Balerin çok işe yarayabilir.

L. BEBEK : Nasıl?

GÜZEL BEBEK : Ona dans öğretebilir. Balerinden hoşlanıyor. Robot da dans öğreneceğim derken bir güzel yorulur, çünkü alışkın değil.

FARE : Ya dansetmek istemezse?

KELOĞLAN : Bunu da bana bırakın. Asıl sorun onu enerji lokomotifinden uzaklaştırmak.

FARE : Buldum! Ona ülkeyi gezdirelim.

KEDİ : (Sahneyi gösterir) Bütün ülke bu kadar zaten.

DENİZCİ SAAT : Ama o bilmiyor. Aynı yerlerde dolaştırırız.

ASKER : İyi fikir.

(Işık alınır. Robot oturmakta. Balerin lokomotiften çıkar.)

TAVŞAN : Ah, beş dakika girsem bana yeterdi.

MAVİ ARABA : Balerin çok şanslı.

KELOĞLAN : Robot dansını seyredebilmek için izin vermiştir.

GÜZEL BEBEK : Zavallı Balerin! Hep robotla olmak zorunda. (Robota yaklaşır) Sayın yöneticimiz Rapi, (Önünde eğilir)

ROBOT RAPİ: Ne var?

GÜZEL BEBEK : Efendimiz, hepimiz çok mutsuzuz.

ROBOT RAPİ: Alışacaksınız.

GÜZEL BEBEK : Efendim mümkün değil.

ROBOT RAPİ: (Öfkeli) Nedenmiş o?

GÜZEL BEBEK : Sizin canınız sıkılıyor ve biz hiç bir işe yaramıyoruz.

ROBOT RAPİ: Yaa.., Demek öyle? Ne yapabilirsiniz peki?

GÜZEL BEBEK : Henüz bütün ülkeyi görmediniz. Sizi gezdirebiliriz....

ROBOT RAPİ: (Keser) İstemez!. Yeterince gezdim.

DENİZCİ SAAT : Ülkenin kuzeyinde ilginç bir dağ var görmek istemez misiniz?

OYUNCAKLAR : (Fısıldaşarak) Ne dağı bu?

– Dağ mı...

–

ROBOT RAPİ: Bana ne dağdan!

DENİZCİ SAAT : O zaman izin verirseniz biz pilliler gidelim..

ROBOT RAPİ: Kim isterse gitsin. Çekilin başımdan!

DENİZCİ SAAT : Teşekkürler efendim. Arkadaşlarım adına çok teşekkür ederim. Böylece pillerimiz bir daha hiç bitmeyecek.

ROBOT RAPİ: Ne dedin sen? Pilleriniz hiç bitmeyecek mi?

DENİZCİ SAAT : Evet efendim. O dağa giden oyuncakların pilleri sonuza dek hiç bitmez.

ROBOT RAPİ: Nasıl olur? O zaman bu lokomotif?..

DENİZCİ SAAT : O geçici şarj makinesi efendim. Asıl enerji dağını henüz görmediniz.

ROBOT RAPİ: (Ayağa kalkar) Derhal o dağa gitmek istiyorum.

(Denizci Saat diğerlerine göz kırpar. Oyuncaklar sevinçle kıpırdanırlar.)

DENİZCİ SAAT : Emredersiniz efendim, şu taraftan buyrun..

(Hep birlikte yürümeye başlarlar.)

MAVİ ARABA : (Güzel Bebek'e fısıldayarak) Biz fazla yürüyemeyiz. Bütün pillilerin pili azaldı.

GÜZEL BEBEK : Siz arkadan geliyor gibi yapar, burada beklersiniz. Nasıl olsa buradan daha çok geçeceğiz. Haa, çok önemli, enerji lokomotifini gizleyin. Aynı yerde yürüdüğümüzü anlamasın.

ROBOT RAPİ : Ne fısıldaşıyorsunuz orada öyle?

GÜZEL BEBEK : Efendim, arkadaşlar pilleri azaldığı için hızlı yürüyemiyorlar.

ROBOT RAPİ : Yürüyemeyen kalsın. Oyalanmayın.

BALERİN : Ben de yavaş yürüyeyim..

ROBOT RAPİ : Sen benimle beraber geleceksin. Pillerin yeni doldu. (Kedi Balerine fısıldayarak durumu anlatır. Kulise girer, dolanırlar. Pilliler, sahnenin sağından bir kaç ağaç dekoru getirip lokomotifin önüne koyarlar. Bir iki tur sonra..)

ROBOT RAPİ : Offf, daha çok var mı?

KEDİ : Aman efendim yoksa yorulunuz mu?

FARE : (Kediye) Sayın Rapi yorulur mu hiç! O hepimizden üstündür, güçlüdür.

ROBOT RAPİ : Elbette. Ben yalnızca sıcaktan of dedim.

KELOĞLAN : (Fareye göz kırpar) Bence yorulmaya başladı.

ROBOT RAPİ : (Durur, etrafa bakınır.) Buradan daha önce geçmemiş miydik?

KEDİ : Hayır efendim, benzerlik olabilir

(Yeniden kulise girdiklerinde, pilliler telaşla ağaçların yerlerini değiştirirler. Her turdan sonra dekoru değiştirmeye başlarlar.)

FARE : Efendim isterseniz biraz oturun şöyle.

ROBOT RAPİ : Evet, evet, iyi ol...

AYI : (Atılır. Fareye) Ne diyorsun sen! O senin gibi sıradan bir oyuncak değil, öyle iki adımda yorulmaz. (Robota)

Onu bağışlayın efendim, size hakaret etmek istememişti.

ROBOT RAPİ : (Oturacakken hemen doğrulur) Nerede bu Allahın cezası dağ?

KEDİ : Yolun yarısına geldik sayılır.

ROBOT RAPİ : Yarısına geldik ha! Daha yarısı bile olmamış. (Durur, kendi kendine) Yeterince enerji yüklenmedim. Ya varamazsam..

GÜZEL BEBEK : Bir şey mi dediniz efendim?

ROBOT RAPİ : Hayır. Yalnız yol çok uzunmuş. Şimdi dönüp başka zaman daha erken çıkmak gerek.

AYI : Kedi yolu iyi bilmez, yarısını çoktan geçtik efendim, bence devam edelim.

GÜZEL BEBEK : Sayın Rapi, sonsuz enerji için hiç de uzun bir yol değil. Göreceksiniz, degecek efendim. Zaten yaklaştık. (Yürümeye devam ederler. Keloğlan balerinin koluna girer. sonra sırtlanır, taşır.)

ROBOT RAPİ : (Keloğlan'a) Ne yapıyorsun sen?

KELOĞLAN : Yardım ediyorum.

ROBOT RAPİ : Bırak onu çabuk!
(Balerin Keloğlan'ın sırtından iner.)

ROBOT RAPİ : Balerin benim halkımdan biri. Onunla ilgili kararları ben veririm.. Danset Balerin!

BALERİN : Burada müzik kutusu bile yok. Dönünce dans etsem.

ROBOT RAPİ : Hayır, şimdi!

GÜZEL BEBEK : Bir an önce enerji dağına gitseniz daha iyi olmaz mı?

ROBOT RAPİ : Sen karışma!

KELOĞLAN : (Balerini tutar.) Sen ne yana dersen o yana seni hareket ettireyim.

BALERİN : Olmaz ki öyle.

ROBOT RAPİ : Çek ellerini kızın üstünden!

- BALERİN** : Gerçekten yoruldum, izin verin...
- ROBOT RAPİ** : (Lazerini doğrultur.) Dansedecek misin, yoksa ben mi dansettireyim?
- KELOĞLAN** : (Balerinin önüne siper olur.) Ona ateş edemezsin! İstersen beni vur!
- ROBOT RAPİ** : Sen zaten fazlasın. (Ateşler. Keloğlan isabet alır ama birşey olmaz.)
- KELOĞLAN** : (Şaşırmıştır.) Vay be! Vuruldum ama ölmedim.
(Robot arka arkaya füze atar. Füzeler Keloğlan'a çarpar, yere düşer. Makineli tüfeğini ateşler. Keloğlan yere düşer gibi yapar.)
- KELOĞLAN** : (Alaylı.) Ah anam anam!.. Vuruldum!.. (Kalkar) Benim adım Keloğlan, devlere cinlere okurum meydan. Masallarda yaşarım, masallarda savaşıyorum. Silahın işlemez, sözün geçmez bana.
(Oyuncaklar alkışlarlar. Tavşan trampetini çalarak yürür. Robot hışımla döner, bir füze atar. Trampet patlar. Sessizlik..)
- ROBOT RAPİ** : Oyuncaklara hala geçiyor sözüm. Devler, cinler yok, masal yok burada! Yalnız Robot Rapi var, Oyuncaklar Ülkesi'nin tek hâkimi! (Balerin'e) Şimdi danset bakalım. (Balerin dansa başlar.)
- AYI** : (Güzel Bebek'e.) O kadar enerji harcadı, hala yorulmadı. Bu iş olmayacak galiba.
- GÜZEL BEBEK** : (Endişeli) Enerjisi çoktan bitmiş olmalıydı. Anlamıyorum.
- KELOĞLAN** : Siz bu işi bana bırakın. (Balerine yaklaşır) Yorulsan da yorulmasan da güzel dansediyorsun. (Bir yandan da kendi etrafında dönerek balerinin çevresinde döner. Ritme uyamaz. Düşer.) Hay Allah! Bu iş saz çalıp türkü söylemeye benzemiyor. (Robot'a Robot Efendi, sen de dansetsene.)
- ROBOT RAPİ** : Kes sesini! Ben dans bilmem.

- KELOĞLAN :** (Alaycı) Oyuncaklar Ülkesi'nin tek hâkimi dans etmeyi bilmiyor mu?
- BALERİN :** Ben size öğretilim efendim. Benim yaptıklarımı yapmaya çalışın. Çok kolay.
(Robot dener. Kesik kesik tuhaf hareketlerle dans etmeye çalışır.)
- BALERİN :** Evet, hem kollarınızı, hem bacaklarınızı aynı anda hareket ettirin.
- GÜZEL BEBEK :** Bravo!..
- HEPSİ :** – Çok güzel. (Alkışlarlar)
– Tam Robot Rapi'ye yakışan bir dans...
– Harika!
- GÜZEL BEBEK :** Arada bir havaya ateş edin. Size özgü, güzel bir dans olur. (Robot bir yandan dansetmeye çalışır, bir yandan da havaya ateş eder.)
- BALERİN :** Daha hızlı hareket edin. Daha hızlı, daha hızlı, çok güzel! (Robot hızlanır, hızlanır... Giderek yavaşlar. Parazitli sesler çıkarır. İyice yavaşlar, yavaşlar.. Lambaları tek tek söner. Yığılır. Oyuncaklar şaşkın, donakalırlar.)
- OYUNCAKLAR :** Robot Rapi!..
Hadi kalksanıza!..
- KELOĞLAN :** (Robot'a yaklaşır. Omuzuna vurur.) Sıkıysa kalksana Robot Efendi!.... Gitmiş bu!
(Oyuncaklar sevinçle koşuşurlar. Pilli oyuncaklar yerlerinden çıkarlar.)
- OYUNCAKLAR :** – Yaşasın!..
– Yaşasın!..
- KELOĞLAN :** (Alaylı) Ülkenin tek hâkimi gitti!
- ASKER :** Ülkenin gerçek sahibi biziz. Bütün oyuncaklar!
(Hepsi sevinçle kucaklaşırlar.)
– Yaşasın!..
– Yaşasın Oyuncaklar Ülkesi.

- Yaşasın özgürlük!...
- Yaşasın eşitlik!..
- Yaşasın barış!..

GÜZEL BEBEK : Aaa, unuttum, Kırmızı Arabanın pillerini hemen takalım. (Koşar. Arabanın pillerini takar. Kırmızı Araba Güzel Bebek'i öper.)

TAVŞAN : Trampetimi de tamir edelim.

DENİZCİ SAAT : Benim saatim?..

MAVİ ARABA : Değil mi ki biz bizyiz, biz kendimize yeteriz. Herşeyi hallederiz.

KELOĞLAN : Güzel ülkenin Güzel Halkı, sizin halledemeyeceğiniz ne var? Masallara benzemiyor bu ülkenin gerçeği. Gördüm, bildim, sizi tanıdığımı çok sevindim. Ayrılması zor ama artık köyüme döneyim. Çocuklar biliyorlar, ben de bir hata ettim. Öpüp anacığımın elini ondan af dileyeyim... Hiç unutmayacağım sizi. (Balerine yaklaşır. Çekingen, öper.) Hele seni Balerin kız, nasıl unuturum seni!.. Hoşçakalın arkadaşlar!..

HEPSİ : Güle güle Keloğlan.
Sakın unutma bizi.
Siz de çocuklar.
Unutmayın ülkemizi.
Tüylü tüysüz, pilli pilsiz.
Birlikteyiz hepimiz.
Sevgi kardeşlik doludur içimiz.
Rengarenktir ülkemiz.
Eşitlik, Dostluk, barıştır ilkimiz.

GÜZEL BEBEK : İster kutuplarda.

ASKER : İster ekvator da.

FARE : Yalnız bir tek evde bile.

KEDİ : Küçük bir çocuk varsa.

HEPSİ : Sonsuza dek yaşarız.

Oyunlar varoldukça.

MAVİ ARABA : Bu ülke çocuklara.

LAHANA BEBEK : Yani geleceklere.

KIRMIZI ARABA : Evet evet sonsuza.

HEPSİ : Uzanacak bizlerle.

Dostluk, barış, sevgiyle.

(Keloğlan oyuncaklara el sallayarak sahneden iner,
Çocukların arasına karışır. Oyuncaklar da onu izler-
ler. Hep birlikte çocukları uğurlarlar.)

(SON)

ISBN : 975 - 7479 - 50 - 0

Baskı : TBMM Basımevi Müdürlüğü
ANKARA - 1996